

TEK TANRI

TEK YOL

KUTSAL KİTAP YAZIŞMA KURSU - 1. BÖLÜM

TEK TANRI - TEK YOL

ÉÉN GOD - ÉÉN WEG

Orijinalı "One God, One Way" başlığıyla,
Amerika Birleşmiş Devletlerinde, Dubuque şehrinde bulunan
Emmaus Correspondence School'un tarafından yayınlandı,
Yazarı: K.G. Dyer.

EMMAÜS BIJBELCURSUSSEN
Hollandacası için sorumludur.

Bu ders kitabıyla beraber bir sınav kitabı da çıkmıştır.
Bu kitabın her türlü yayın hakkı saklıdır ve hiç bir bölümü yayın
evinin yazılı izni alınmadan kullanılmaz.

İÇİNDEKİLER

1. Ders	Tanrı Birdir	3
2. Ders	Adem ile Havva	6
3. Ders	Habil ile Kabil	8
4. Ders	Nuh Peygamber	10
5. Ders	İbrahim Peygamber - Tanrı'nın Dostu	12
6. Ders	Musa Peygamber - Tanrı'ya ait topluluğun önderi	14
7. Ders	Davut Peygamber	17
8. Ders	İlgi Çekici Bir Özet	20
9. Ders	Eşsiz Kurtarıcı	22
10. Ders	Eşsiz Kurtarıcı (Dokuzuncu dersin devamı)	26
11. Ders	Günah	31
12. Ders	İbadet ve İyi İşler	34
13. Ders	Gelecekteki Olaylar	37
14. Ders	Tek Yol	40

BİRİNCİ DERS

TANRI BİRDİR

«Bir tek Tanrı vardır». Birden fazla Tanrı olamaz. Diğer bütün ilâhların Tanrı ile ilgisi yoktur. Tanrı'nın olmadığını iddia etmek deliliktir. Tanrı'nın var olduğunu anlamak için, insanın dünyaya bakması yeter. Dünya şüphesiz bir yaratıcı tarafından meydana getirilmiştir. Çeşitli bitki ve hayvanların kusursuz yaratılışlar, onları yaratan sonsuz bir kudretin varlığını ispat eder. Güneş, ay ve yıldızlar Yaratıcı tek Tanrı'nın yüceliğini ilân ederler.

Kutsal Kitap şu âyetle başlar: «Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı» (Yaratılış 1:1)

Birinci günde «Tanrı “Işık olsun” diye buyurdu ve ışık oldu. Tanrı ışığın iyi olduğunu gördü ve onu karanlıktan ayırdı. Işığa “Gündüz”, karanlığa “Gece” adını verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu.» (Yaratılış 1:3-5)

İkinci günde Tanrı suları sulardan ayırdı ve göğü meydana getirdi (Yaratılış 1:6-8)

Üçüncü günde «Tanrı “Göğün altındaki sular bir yere toplansın, kuru toprak görünsün” diye buyurdu ve öyle oldu.» Tanrı aynı günde bütün yeşillikleri yarattı. (Yaratılış 1:9-14)

Dördüncü günde Tanrı yıllar, günler ve geceleri birbirinden ayırmak için, güneş, ay ve yıldızları, gökkubbesindeki yerlerine koydu. (Yaratılış 1:15-19)

Beşinci günde Tanrı bütün deniz hayvanlarını ve havada uçan kuşları yarattı. (Yaratılış 1:20-23)

Altıncı günde Tanrı hayvanları ve yerde sürünen her canlıyı yarattı. En sonunda Tanrı: «İnsan yaratalım» dedi. Ve Tanrı yerin toprağından insanı yarattı. İnsanın burnuna hayat nefesini üfledi ve insan yaşayan can oldu. (Yaratılış 1 :24-27 ve 2:2-7)

Böylece güzel ve büyük bir dünyayı ancak Tanrı yaratabilir. Gerçek bir Tanrı vardır ve o evrenin yaratıcısıdır. Tanrı'yı nasıl tanırız? Tanrı hakkında bilgi sahibi olmanın en iyi yollarından biri Onun sıfatlarını öğrenmektir. Bunlardan bazıları şunlardır:

- 1 Tanrı her yerde her zaman hazırır. Hiç kimse kendini ondan gizleyemez. O her şeyi görür. Ona saklı olan hiç bir şey yoktur. Davud Peygamber bunu şöyle dile getirmiştir: «Nereye kaçabilirim huzurundan?... Göklere çıksam, oradasın... Desem ki: Karanlık beni kapsasın... Karanlık bile karanlık sayılmaz senin için» (Mezmun 139:7-12).
- 2 Tanrı herşeyi bilendir. Bütün düşüncelerimizi ve sırlarımızı bilir. Davud Peygamber aynı mezmurunda: Niyetimi uzaktan anlarsın... Daha sözü ağzıma almadan, söyleyeceğim her şeyi bilirsin» (Mezmun 139:2-4) diyor. Düşüncelerimizi insanlardan saklamak kolay, fakat Tanrı'dan hiçbir şey saklanamaz. Tanrı diyor ki: «Sizler kendinizi benden saklayabilir misiniz? Göge ve yeri dolduran ben değil miyim?»
- 3 Tanrı her şeyi yönetendir. O yalnız evrenin yaratıcısı değil, aynı zamanda onun sürekli yöneticisidir. Dünyanın hareketlerini düzenleyen O, güneşin parlamasını, yağmurun yağmasını idare eden O'dur.
- 4 Tanrı başlangıcı ve sonu olmayandır. O'nun başlangıcı olmadığı gibi sonu da asla olmayacak. «Dağlar var olmadan, daha evreni ve dünyayı yaratmadan, öncesizlikten sonsuzluğa dek Tanrı sensin.» (Mezmun 90:2)
- 5 Tanrı adaletlidir. Onun her yaptığı iş doğru ve gerçektir. «Her şeye gücü yeten Rab Tanrı, Senin işlerin büyük ve şaşılmalı işlerdir. Ey ulusların kralı, Senin yolların doğru ve adildir.» (Vahiy 15:3)

- 6 Tanrı kutsaldır. Tevrat Kitabı da: «Her şeye egemen RAB kutsal, kutsal, kutsaldır» der. (Yeşaya 6:3) Tanrı başlangıçtan sonsuzluğa kadar kutsaldır. Kutsallık onun özelliklerinden biridir. Bunun için Tanrı günahı ne olursa olsun cezalandıracaktır. Kötü arzu, kötü söz ve işlerimiz günahdır. Tanrı kötü işlerimizden iğrenir. O günahı nefret eden ve iyiliği severdir.
- 7 Tanrı merhametlidir. Davut Peygamber bunu şöyle anlatır: «Sen iyi ve bağışlayıcısın, ya Rab, Sana yakaran herkese bol sevgi gösterirsin.» (Mezmun 86:5)

Tanrı bizim fena işlerimizden nefret etmesine rağmen bizlere acır. Tanrı bizi sever, fakat günahlarımızdan nefret eder. Bizim doğru ve dürüst olmamızı özler. Tanrı, erkek, kadın, çocuk ne olursa olsun, herkesin her şeyden çok onu sevmelerini ister. Gerçekten Tanrı'yı bütün kalbimizle seviyor muyuz? O bizi çok sever, fakat günahlarımızı hiç sevmez.

İKİNCİ DERS

ADEM İLE HAVVA

Adem ve Havva dünyaya doğmadan gelen ilk erkek ve kadındır. Onlardan sonra her insan doğum yoluyla geldi. Adem ile Havva Tanrı tarafından yaratıldılar.

Yaratılışın altıncı gününde, Tanrı yerin toprağından adamı yaptı. Onun burnuna hayat nefesini üfledi ve bu adam yaşayan ilk insan oldu. Tanrı bu adamın adını «Adem» koydu. Adem Tanrı'nın gücüyle yaratıldı.

Tanrı, adamın yalnız kalmasının iyi olmadığını gördü. Ona bir yardımcı yaratmağına karar verdi. Adem'in üzerine derin bir uyku getirdi. Adem uyurken onun kaburga kemiklerinden birini alıp, yerini etle kapattı. Tanrı bu kaburga kemiğinden bir kadın yarattı ve onun adını «Havva» koydu.

Tanrı Adem'le Havva'yı güzel bir bahçeye koydu onlara dedi: «Verimli olun, çoğalın. Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun» (Yaratılış 1:28). Tanrı bütün hayvanları ve kuşları Adem'e getirdi. «Adem bütün evcil ve yabani hayvanlara, gökte uçan kuşlara ad koydu» (Yaratılış 2:20).

Adem ve Havva'nın yaşadıkları bahçede çok güzel ağaçlar vardı. Rab Tanrı Adem'e şöyle dedi: «Bahçede istediğın ağacın meyvesini yiyebilirsin. Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğın gün kesinlikle ölürsün» (Yaratılış 2:16,17).

Şeytan her çeşit kötülüğün, yalancılığın ve karışıklığın babasıdır. Şeytan yılan şekline girip kadına şunları söyledi: «"Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğınızde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız." Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına da verdi, o da yedi» (Yaratılış 3:5,6). Böylece Şeytan, yalanı ile onları aldattı.

Adam ve Havva bu meyvaları yer yemez kendilerinin çıplak olduklarını gördüler. İncir yapraklarından elbise yaptılar. Meyvayı yemekle Tanrı'ya karşı itaatsizlik yapmış oldular. İşte onların yaptıkları bu şey günahı.

Tanrı onlara dedi: «Bu yaptığınız nedir?» Kadın: «Yılan beni aldattı,» cevabını verdi.

Tanrı yılanı şöyle dedi: «Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın» (Yaratılış 3: 15). Tanrı bu sözle Şeytanı devamlı bir yenilgiye uğratıp, insanları kurtaracak bir kişinin geleceğini bildirir. Kadının zürriyetinden ve bakireden doğacak olan kurtarıcı bunu başarmak için eziyet çekecektir.

Tanrı, Adem ve Havva'nın çıplaklıklarını örtmek için onlara deriden bir elbise yaptı. Adem ve Havva günah işlediklerinden, onların suçlarını örtmek için suçsuz bir hayvanın öldürülmesi gerekmektedir.

Adem ve Havva'yı Tanrı, söz dinlemedikleri için o güzel bahçeden kovdu. Ondan sonra Adem yiyecek sağlamak üzere ter içinde toprağı kazmak zorunda kaldı, Bir adamın itaatsizliği yüzünden hepimiz günahlı olduk. «Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işlediler» (Romalılar 5:12). Hepimiz Adem'in zürriyetiyiz. Hepimiz Adem gibi Tanrı'ya itaatsizlikte bulunduk. Doğru olan şeyleri yapmadık. Adem gibi bizim de günahımızın örtülmesi gerekir. Adem ve Havva'ya örtü sağlandığı gibi, günahlarımız için de bir örtünün bulunması şarttır.

ÜÇÜNCÜ DERS

HABİL İLE KABİL

(Yaratılış 4:1-15)

Dünyaya ilk doğan insan ufak bir erkek çocuğuydu. Adem ve Havva ilk çocuklarına Kabil adını koydular. Bir süre sonra ikinci oğulları oldu, onun adına da Habil dediler.

Bu iki kardeş büyüyüp, ayrı ayrı işler öğrendiler. Kabil çiftçi, Habil de çoban oldu. Habil koyunları gütmekten hoşlanıyordu. Habil koyunlarını iyi otlak ve çay kenarlarında güder, onları vahşi hayvanlara karşı korurdu. Kabil'in ise hayvanlarla ilgisi yoktu. Onun isteği toprağı işlemek, tohum ekmek, meyva ve sebze yetiştirmektir.

İşleri birbirlerinden farklı olmakla birlikte her iki kardeş de tek ve gerçek Tanrı'ya ibadet eden kimseler olduklarını gösterdiler. Tanrı'nın kendilerine karşı lütufla davranmasını özlediklerinden, Tanrı'ya bir sunuda bulunmayı kararlaştırdılar. Fakat farklı sunular seçtiler. Kabil tarlaya giderek topraktan sebze çıkardı, onları Tanrı'ya sundu. Kabil'in sunduğu bu sunu bir bakıma kendi ellerinin emeğiydi. O, yeri kazmış, tohumu ekmiş ve yetişen ürünü toplamıştı. Kabil, kendi yaptığı işlerle kendini beğendirmek düşüncesiyle sunusunu Tanrı'ya getirdi.

Habil'in sunusu ise kardeşininkinden tamamen farklıydı. O, sürüsünün ilk doğanından birini alıp, Tanrı'ya sundu. Habil'in sunusunu Tanrı kabul etti, fakat Kabil'in sunusunu reddetti. Çünkü Habil, Tanrı'ya can, Kabil ise yanlış takdime sunmuştu.

HABİL TANRI'YA İMAN EDİP, UYGUN SUNUYU SUNMUŞTU. KABİL İSE TANRI'YA BÖYLE BİR İMAN YOLUYLA DEĞİL. YALNIZ KENDİ İŞLERİNE GÜVENEREK ULAŞMAK İSTEMİŞTİ.

Tanrı Habil'in kuzu takdimesini kabul edip, Kabil'in toprak ürünlerinden getirdiği takdimelerini geri çevirdiği için, Kabil kardeşi Habil'i çok kışkırdı. Ve onu öldürmeye karar verdi. Bir gün ikisinin de kırdı yalnız oldukları bir anda Kabil kardeşi Habil'i vurup öldürdü, yeryüzünün ilk cinayeti bu şekilde işlenmiş oldu.

Bu korkunç suçundan dolayı Tanrı Kabil'e karşı son derece öfkelenildi. Kabil Habil'i öldürdüğü için Tanrı, bu ilk katile ağır ceza vermeliydi. İşlemiş olduğu bu korkunç suçundan dolayı Tanrı Kabil'e ağır bir lanette bulundu. Kardeşini öldürdüğü için Kabil hayatının geri kalan günlerini cezalı olarak geçirmek zorundaydı,

Kabil ve Habil tek Tanrı'ya inanıyor, her ikisi de gerçek Tanrı'ya tapınıyorlardı. İnsanın sadece Tanrı'nın varlığına inanması yeterli değildir, Gerçek Tanrı'ya ibadet etmek isteğinde bulunmak da yeterli değildir, Habil gibi Tanrı tarafından hoş karşılanmak için doğru hediyeyle ona yaklaşmamız gerekir. Kabil'in çok önemli bir karar vermesi gerekiyordu. Tanrı'ya götüreceği armağanı seçmesi gerekiyordu. O kendi emeği olan toprak ürününü getirmeye karar verdi. Bu yanlış bir karardı.

Bizim de bir karar almamız gerekir. Tanrı'ya getireceğimiz hediye'nin cinsini seçmemiz son derece önemli bir sorundur. Biz de Kabil gibi Tanrı'ya elimizin emeğini götürebildiğimiz gibi Habil'in seçtiği yolu tutarak Tanrı tarafından kabul edilecek sunuyu da götürebiliriz, Tanrı'yı hoşnut etmek, onun tarafından onaylanacak doğru ve yanılmaz yola sahip olmamız gerekir,

---

(1) "Elimizin emeği", dini töreleri uygulamak, Tanrı'nın önünde kendimize değer (sevap) biriktirmek için yapılan gayret demektir.

DÖRDÜNCÜ DERS

NUH PEYGAMBER

Tanrı'nın yargısını insanlara duyuran kişi

Hız. Nuh Habil ve Kabil'den yüzlerce yıl sonra yaşamıştır. Bu yıllar içinde dünyaya binlerce insan geldi. Yeryüzünde yaşayan insanlar artık gerçek Tanrı'dan sapıp putlara tapmaya başlamışlardı. Hız. Nuh doğduğu zaman dünya gerçekten çok sapık durumdaydı. İnsanlar, düşünilemeyecek günahların en kötüsünü işleyerek baştan çıkmaşlardı. Tanrı insanların bu kadar korkunç olmalarına dayanamamayaarak, onlarla beraber bütün canlıları yoketmeye karar verdi. Kutsal Kitap'ta bununla ilgili olarak şunları okuyoruz: «Tanrı'nın gözünde yeryüzü bozulmuş, zorbalıkla dolmuştu. Tanrı yeryüzüne baktı ve her şeyin ne denli bozulduğunu gördü. Çünkü insanlar yoldan çıkmıştı. Tanrı Nuh'a, "İnsanlığa son vereceğim" dedi, "Çünkü onlar yüzünden yeryüzü zorbalıkla doldu. Onlarla birlikte yeryüzünü de yok edeceğim.» (Yaratılış 6:11-13). Böylece Tanrı dünyayı cezalandırmaya karar verdi. Fakat Tanrı, kendisine bağlılığı ve olgunluğu yüzünden, Hız. Nuh ve ailesinden razıydı. Tanrı Hız. Nuh'a bir gemi yapmasını emretti. Bu gemi, Hız. Nuh ve ailesini dünyanın uğrayacağı korkunç felâketten kurtarmak içindi.

Hız. Nuh bir yandan geminin yapımıyla uğraşırken bir yandan da insanlara felâketin yaklaştığını bildiriyordu. Tanrı'nın adaletli olduğunu, bu nedenle onları işledikleri günahattan dolayı yok edeceğini söylüyordu. Bunun için de tövbe edip kötülüklerinden uzaklaşmalarının ve Tanrı'ya dönmelerinin gerektiğini, ve ancak bu yolla Tanrı'nın onlara merhamet edeceğini belirtti. Fakat onlar, Nuh'un Tanrı hakkındaki konuşmalarına önem vermediler. Tersine onunla alay edip güldüler. Tanrı hayvan ve kuş sorunu yok etmek istemiyordu. Bunun için gemiye her hayvan ve kuş cinsinden bir erkek bir de dişi almasını Hız. Nuh'a emretti. Tanrı geminin kapısını kapattı. Hız. Nuh'un uyarılarını dinleyip tövbe etmeyen insanlar ise dışarıda kaldılar.

Tanrı o insanlara söylediği cezayı verdi. Gökten sağanak halinde yağmur boşandı. Her yeri seller bastı, insanlar dağ ve yüksek tepelere kaçıştılar. Fakat su yüksek tepelere kadar yükseldi; her taraf su altında kaldı. Yeryüzünde hareket eden canlılar ve insanlar hepsi öldü.

Neden Tanrı insana bunu yaptı? İnsanların günahlarında direnip Tanrı'ya uymak istemediklerinden bunu yaptı. Gemiye giren kişiler de günahlıydı, ama tövbe edip Tanrı'ya uymak istedikleri için O'nun sözünü dinlediler. Gemiye girip bu korkunç ölümden kurtuldular. Gemi onlar için bir sığınaktı. Tanrı'nın sözünü dinlemeyen kişiler ise günahlarından tövbe etmediklerinden öldüler.

Tanrı'nın hükmü olan bu tufan bütün insanlara karşıydı. Ancak gemide olanlar, tufanın bütün dehşetini yaşamalarına rağmen yargıya uğramadılar.

Hız. Nuh'un zamanında tövbe etmeyenleri cezalandırmak için tufan gönderen Tanrı, yine aynı Tanrı'dır. Kendisine karşı günah işleyenleri cezalandıracak ve cehenneme gönderecektir, Bütün insanlar Tanrı'ya karşı günah işlemekten suçludurlar. Siz de günah işlediğiniz için, Tanrı'nın önünde suçlusunuz. Nuh'un gemisi gibi bir sığınak bulamazsanız, Tanrı'nın öfke ve yargısına uğrayacaksınız. Eğer O'nun öfke ve yargısından kurtulmak istiyorsanız, günahlarınızı bırakıp, Tanrı'nın sağladığı kurtuluşa sığınmalısınız. Bunu daha sonraki derslerde inceleyeceğiz.

BEŞİNCİ DERS

İBRAHİM PEYGAMBER

Tanrı'nın Dostu

Hız. İbrahim Tanrı'ya olan bağlılığı ile tanınmıştır. Bir gün Tanrı Hız. İbrahim'e: Akrabalarını ve yaşadığı yeri bırakmasını, başka bir ülkeye gitmesini emretti. Hız. İbrahim'de bütün güçlüklere rağmen Tanrı'nın bu emrine itaat etti. Tanrı'nın kendisini nereye götüreceğini bilmediği halde evini bırakıp, yola koyuldu, Tanrı da onun saf imanına ve tam itaatına karşılık onu pek çok bereketledi. Kutsal Kitap'ta şöyle yazılıdır: «Rab İbrahim'e dedi: "Seni büyük bir ulus yapacağım, seni kutsayacak, sana n kazandıracaağım..."» (Yaratılış 12:2)

Belirttiğimiz gibi Hız. İbrahim Tanrı'ya olan büyük imanı ile tanınmıştır. Hız. İbrahim, Tanrı'ya bağlılığını ve sevgisini, biricik oğlu İşhak'ı Ona kurban olarak vermeye hazır oluşuyla göstermiştir. Kutsal Kitap bu olayı şöyle anlatır: «Daha sonra Tanrı İbrahim'i denedi. "İbrahim!" diye seslendi. "İşhak'ı, sevdiğin biricik oğlunu al, Moriya bölgesine git" dedi, "Orada sana göstereceğim bir dağda oğlunu yakmalık sunu olarak sun." İbrahim sabah erkenden kalktı, eşeğine palan vurdu. Yanına uşaklarından ikisini ve oğlu İşhak'ı aldı. Yakmalık sunu için odun yardıktan sonra, Tanrı'nın kendisine belirttiği yere doğru yola ıktı... Uşaklarına, "Siz burada, eşeğin yanında kalın" dedi, "Tapınmak için oğlumla birlikte oraya gidip döneceğiz."... Birlikte giderlerken İşhak İbrahim'e, "Baba!" dedi. İbrahim, "Evet, oğlum!" diye yanıtladı. İşhak, "Ateşle odun burada, ama yakmalık sunu kuzusu nerede?" diye sordu. İbrahim, "Oğlum, yakmalık sunu için kuzuyu Tanrı kendisi sağlayacak" dedi...

Tanrı'nın kendisine belirttiği yere varınca İbrahim bir sunak yaptı, üzerine odun dizdi. Oğlu İşhak'ı bağlayıp sunaktaki odunların üzerine yatırdı. Onu boğazlamak için uzanıp bıçağı aldı. Ama RAB'bin meleği göklerden, "İbrahim, İbrahim!" diye seslendi. İbrahim, "İşte buradayım!" diye karşılık verdi. Melek, "ocuğa dokunma" dedi, "Ona hiçbir şey yapma. şimdi Tanrı'dan korktuğunu anladım, biricik oğlunu benden esirgemedin."

İbrahim çevresine bakınca, boynuzları sık çalılara takılmış bir koç gördü. Gidip koçu getirdi. Oğlunun yerine onu yakmalık sunu olarak sundu." (Yaratılış 22:1-13).

Koç Hz. İbrahim'in oğlunun yerini almış bulunuyordu. Koçun akıtılan kanı, İshak'ın akıtılan kanının yerine geçti. Masum, günahsız koç, hiç bir günahı yokken, başkası uğruna öldürülmüştü. Böylece Eski Antlaşma'da günah işlendiğinde günaha karşılık kurban kesilmekteydi. Bütün bu kurbanlar, sonradan dünyaya gelecek ve günahsız yaşayacak olan kurtarıcının insanları uğruna kurban olacağına işaret eder.

Biz de günah işledik. Tanrı günaha karşı seyirci kalmaz. Adaletli ve kutsal olduğundan günah ne olursa olsun cezalandırılmalıdır. Günahlarımızdan temizlenmedikçe, Tanrı tarafından kabul edilemeyiz. Günahlarımızla onun katına çıkamayız. Günahlarımızı yüklenerek, suçsuz birisinin olması gerekir. İshak'ın yerini alan koç gibi, bu bizim yerimizi alacak günahsız biri olmalıdır. Ancak bu kurbanın bir hayvan kurbanı değil, hiç günah işlememiş bir insan olması gerekir. Günahları olan bir kimse, günahlarımızı kaldıramaz. Günahlarımızı kaldırabilmesi için, günahsız biri olması şarttır. Tanrı'nın katına kabul edilebilmemiz için günahsız kurtarıcının sunduğu kurtuluşa kavuşmamız gerekir.

Önümüzdeki derslerde, bizi çok severek, günahlarımız için ölen bu kurtarıcıyı tanıyacağız.

ALTINCI DERS

MUSA PEYGAMBER

Tanrı'ya ait topluluğun önderi

Hız. Musa şimdiye kadar yaşamış olan liderlerin en güçlülerinden biridir. Bir milyondan fazla olan İsrail halkına çöl de kırk yıl süren yolculukta önderlik yapmıştır. Bugün için bu kadar büyük bir kalabalığı yönetip, çölden başarıyla geçirebilmek olanaksız bir iş olarak düşünülebilir. Fakat Hız. Musa olanaksız gibi görünen bu işi başarabilmiştir. Hız. Musa bunu kendi güç ve bilgisiyle değil, Tanrı'nın üstün gücüyle yaptı.

Hız. Musa Mısır'da doğmuştur. Ana ve babası İsrail Oğullarından olup Mısır halkının tutsaklığında bulunuyorlardı. Mısır halkını yöneten firavun, kölelerin yeni doğan erkek çocuklarının öldürülmesi için buyruk çıkartmıştı. Musa doğduğunda öldürülmesini diye annesi onu saklamıştı. Fakat daha fazla saklayamayacağını anlayınca, annesi bir sepet yaptı. Sepeti ziftleyip Musa'yı içine koydu ve onu sepetle birlikte ırmağa bıraktı. Bir süre sonra firavun'un kızı ırmağa yıkanmağa geldiğinde suda yüzen bir sepet gördü. Sepeti suyun kenarına çekip açınca bir bebekle karşılaştı. Prenses bebeği ne yapacağını düşünürken, Musa'nın kızkardeşi ona yaklaşp, bebek için bir sütana bulmayı teklif etti. Firavun'un kızı bebeği saraya aldı, Musa'nın kendi annesi de Musa'ya sütanalık yaptı.

Musa sarayda büyütüldü. Kendisine, Mısır'da yapılabilen en yüksek öğrenimi verdiler. Musa Firavun'un sarayında büyümesine rağmen İsraili olduğunu biliyordu. Bir gün bir Mısırlının bir İsrailiyi dövdüğünü gördü. Buna dayanamayan Musa, Mısırlıyı vurup öldürdü. Fakat Tanrı'nın emrinin dışına çıktığı için çöle kaçmak zorunda kaldı. Çölde kırk yıl çobanlık yaptı.

Bir gün Musa çölde kaynatasının koyunlarını yayarken, bir çalının alev-alev yandığını, fakat bir türlü tükenmediğini gördü. Çalıya daha yakından bakmak için yaklaşıncaya, bir sesin ona: «Musa, Musa!» dediğini duydu. Musa bu sese: «Buyur!» diye yanıtladı.

Tanrı çalının içinden Musa'ya konuşuyordu: “Halkımın angaryacılar yüzünden ettikleri feryadı duydum... Şimdi gel, halkım İsrail'i Mısır'dan çıkarmak için seni firavuna göndereyim.” Musa, “Ben kimim ki firavuna gidip İsraililer'i Mısır'dan çıkarayım? diye karşılık verdi. Tanrı, “Kuşkun olmasın, ben seninle olacağım” dedi. (Mısır'dan Çıkış 3:1-12)

Böylece Hz. Musa Tanrı'nın emrine itaat etti. Firavuna gidip halkını serbest bırakmasını istedi. Firavun Musa'nın isteğine gülüp, kölelerin serbest bırakılmayacağını ona bildirdi.

O zaman Tanrı Mısırlıları çeşitli felaketlere uğrattı. Yurttaki bütün su kana dönüştü. Halk kurbağa, sivrisinek, atsineği ve çekirge baskınına uğradı. Hayvanları hastalandı, insanlar çıbanlardan acı çektiler. Gökyüzünden çok iri dolu taneleri yağdı. Tanrı bütün bu felaketleri Mısırlılara, firavun'un tutsakları bırakmadığından göndermişti.

Bütün bu felâketlere rağmen firavun yine direniyordu. Bu sefer de Tanrı Hz. Musa'ya, Mısırlı ailelerin ilk doğanını vuracağını söyledi. İsrail oğullarına da her ev halkı için bir kuzu kesmelerini ve kanını kapının iki süvesi ile üst eşiği üzerine sürmelerini emretti.

Bu Tanrı ile İsrail Oğulları arasında yapılan bir işaretti. Tanrı ilk doğanları vurduğu zaman, kapının iki süvesinde ve üst eşiğinde olan kanı görüp, İsrail oğullarına zarar vermeden geçti. O gece kan işareti olmayan her evde ölüm vardı. Kanın çok önemli bir anlamı vardır. Çünkü kan hayattır. İsraililer canlarını kurban kanı ile örtterek, Tanrı'nın öfkesinden kurtuldular.

Hepimiz ölüm cezası altındayız, çünkü hepimiz günah işledik. Kutsal Kitap'ta şöyle yazılıdır: "Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır." Bu nedenle hepimiz öleceğiz. Günahlı olduğumuz için cehennem ölümünü hakettik. Tanrı'nın söylediği ölüm cehennemdir. Fakat Tanrı cehennemden kurtulmamız için gerekli yolu hazırlamıştır. Mısır'da kölelikten kurtulan İsraililer gibi biz de kurban kanına muhtaçız. Ancak bu kanla Tanrı'nın öfkesinden kurtulabiliriz.

Nasıl bir kurban kanına muhtaç olduğunuzu ilerdeki derslerde öğreneceğiz.

YEDİNCİ DERS

DAVUT PEYGAMBER

Hız Davud'un Tanrı'yla çok yakından ve içten bir ruhsal ilişkisi vardı. Davut çok açık kalpli ve ağırbaşlıydı. Hatalarını derhal görerek, onları Tanrı'ya açıkça söyleyen bir Tanrı adamıydı. Bunun için, Tanrı onu seviyor ve ona sırlarını açıklıyordu. Davut da Tanrı'nın kendisine açıkladığı sırları ruhâni şiirlerle dile getiriyordu. Şiirlerini telli bir çalgı olan harp eşliğinde söylerdi. Davut küçükken babasının koyunlarını otlatıyordu. Gökte yıldızların parladığı açık, duru bir gecede Davut gökyüzüne bakarak, Tanrı'nın yüceliği karşısında duygulanıp, şu şiiri yazdı:

Mezmun 8 (ayet 1,3,4)

Ey Egemenimiz RAB,
Ne yüce adın var yeryüzünün tümünde!
Gökyüzünü görkemle kapladın.
Seyrederken ellerinin eseri olan gökleri,
Oraya koyduğun ayı ve yıldızları,
Soruyorum kendi kendime:
"İnsan ne ki, onu anasın,
Ya da insanoğlu ne ki, ona ilgi gösteresin?"

Davut Peygamber, Tanrı'nın koruyuculuğunu, biz insanlara olan yakın ilgisini, aşağıdaki şiirle dile getirmiştir :

Mezmun 23 (ayet 1-4,6)

Rab çobanımdır, eksikim olmaz.
Beni yemyeşil çayırlarda yatırır,
Sakin suların kıyısına götürür.
İçimi tazeler,
Adı uğruna bana doğru yollarda
öncülük eder.
Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile,

Kötülükten korkmam.
Çünkü sen benimlesin.
Çomağın, değneğin güven verir bana.

Ömrüm boyunca yalnız iyilik
ve sevgi izleyecek beni,
Hep RAB'bin evinde oturacağım.

Davud'un olağanüstü bir hayatı vardı. Tövbe ederek Tanrı'ya dönmesini bile Davut, ölümden sonraki sonsuz hayatından emindi. Biz de böyle emin ve sonsuz bir umuda sahip miyiz? Davut'un yaptığı gibi, biz de tövbe edip Tanrı'ya dönersek, böyle bir umuda sahip olabiliriz. Davut Peygamber, Tanrı'ya yalvarıp dedi: «Tümüyle yıka beni suçumdan, arıt beni günahımdan. »(Mezmur 51:2)

Hz. Davut şiirlerinde çok kez acı bir ölüme kendi isteğiyle katlanan birisinden söz etmiştir. Bu şiirlerden birisi şudur:

Mezmur 22 (ayet 14-18)

Su gibi dökülüyorum.
Bütün kemiklerim oynaklarından çıkıyor.
Yüreğim balmumu gibi içimde eriyor.
Gücüm çömlek parçası gibi kurudu.
Dilim damağıma yapışıyor;
Beni ölüm toprağına yatırdın.
Köpekler kuşatıyor beni,
Kötüler sürüsü çevremi sarıyor,
Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.
Bütün kemiklerimi sayar oldum.
Gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar.
Giysilerimi aralarında paylaşıyor,
Elbisem için kura çekiyorlar.

Hz. Davut'un şiirinde sözünü ettiği adam kim olabilir? Şu şiirde Davut kendinden söz etmiyor. Çünkü onun başına böyle şeyler gelmemiştir. Fakat burada bizim günahlarımız için ölecek, kurban olacak birinden bilgi veriliyor.

Derslere devam edersek, günahlarımız uğruna ölen bu kişiyi yakından tanıyacağız.

SEKİZİNCİ DERS

İLGİ ÇEKİCİ BİR ÖZET

Şimdiye kadar incelediğimiz yedi dersten bir çok gerçekler öğrendik. Şimdi bu dersleri sıra ile bir gözden geçirelim.

Birinci Ders: Tanrı Birdir.

Bu dersten Tanrı'nın dünyayı ve içindeki herşeyi yarattığını, ve Tanrı'nın bazı özelliklerini öğrendik. Tanrı merhametlidir. Merhametli olduğu için, bize karşı şefkat duyar.

İkinci Ders: Adem ile Havva.

Bu derste de, Tanrı'nın emrine itaat etmeyerek, günah işleyen Adem ile Havva'nın hikâyesini okuduk. Sonra Tanrı'nın Adem ve Havva'nın örtünceleri için, nasıl bu örtüyü sağladığını gördük. Merhametli Tanrı, Adem ve Havva'nın ayıplarını örtmek için suçsuz bir hayvanı kesmişti.

Üçüncü Ders: Habil ile Kabil.

Bu ders bize, Tanrı tarafından kabul edilebilmemiz için, Onu hoşnut edecek olan sunuyu sunmamız gerektiğini öğretti. Sunulacak sunu Kabil'inki gibiyse Tanrı tarafından hoş karşılanmaz. Ancak sunu Habil'in sunusuna benzer olmalıydı. Habil suçsuz bir kuzuyu, doğru yürekle, imanla sundu. Bununla Habil, kendi iyi işlerinin yeterli olmadığını ve kendi yerine ölen bir kurtarıcıya ihtiyacı olduğunu gösterdi.

Dördüncü Ders: Nuh Peygamber.

Nuh'un gemisi, onu Tanrı'nın yargısından koruyan bir sığınaktı. Günaha karşı olan Tanrı'nın hükmünden bizi de koruyacak bir sığınağımız olmalıdır.

Beşinci Ders: İbrahim Peygamber.

Bu derste İbrahim'in oğlunun yerine bir koçun kurban edildiğini okuduk. Bu koç bir bedeldi. Günahlı olduğumuzdan yerimizi alacak bir bedele ihtiyacımız vardır.

Altıncı Ders: Musa Peygamber.

Bu derste, İsrail halkının korkunç ölümden nasıl kurtulduğunu okuduk. Onlar evlerinin kapısına kurban kanı sürmüşlerdi. Bizim de Tanrı'nın hükmünden korunmamız için kurtarıcı bir kana ihtiyacımız vardır.

Yedinci Ders : Davut Peygamber.

Davut günahlarımız için acı çekerek ölecek olan birinden söz etti. Eğer Tanrı tarafından kabul olunmak istersek, yerimizi tutan bir kişi bulmamız gerekir, Bu kişi Tanrı'nın tam adaletini yerine getiren ve kutsallığıyla Tanrı'yı tatmin edebilen bir kimse olmalıdır.

Bu kimse, Adem ile Havva'ya (öldürülen hayvandan) sağlanmış örtü gibi günahlarımızı örtebilmeli.

Bu kimse, Habil'in Tanrı'ya sunduğu sunu (kurban) gibi Tanrı'ya lâyük olmalı.

Bu kimse, Nuh ailesinin sığındığı gemi gibi, insanların sığınacakları kişi olmalı.

Bu kimse, İbrahim'in oğlunun yerini alan koç gibi, bir bedel olmalı.

Bu kimse Davut Peygamber'in önceden haber verdiği gibi günahlılar tarafından alay edilen, hor görülen, el ve ayakları delinen biri olmalıdır.

Kutsal Kitap'taki birçok peygamberliklerin işaret ettiği bu şahıs kim olabilir? Bu gerçekleri tüm ayrıntılarıyla kendisinde toplayan bir tek kişi vardır.

Gelecek derste bu kişinin kim olduğunu göreceğiz, Onun hakkında daha çok bilgi edinmek isterseniz, lütfen derslere devam ediniz.

DOKUZUNCU DERS

EŞSİZ KURTARICI

Genellikle akıllı adamlar, gelecek hakkında tahminler yapmaktan kaçınırlar. Çünkü bazı kimseler tahminlerini çürütebilir. Özellikle uzak gelecekteki olayları açıkça, çekinmeden söyleyen kimseler pek azdır. Hatta hava tahminleri, bilimsel hesaplara dayandığı halde, ertesi gün hakkında yapılan tahmin her zaman doğru çıkmıyor.

Zaman ve yer dışında bulunan sonsuz Tanrı ise, gelecekteki olayları kesinlikle söylemekten çekinmez. Tanrı insanları günahlarından kurtarmak için Eşsiz Kurtarıcı'yı dünyaya gönderecekti. Onun gelişine hazır bir ortam sağlamak için Tanrı Kurtarıcının özelliklerini ve gelişiyile ilgili olayları yüzlerce yıl önce ayrıntılı olarak bildirdi. Bunu yapmakla Tanrı'nın çok önemli başka bir amacı vardı.

Kurtarıcının gelişinden sonra bir kimse kendi kendine: Acaba bu kişi gerçekten Tanrı'nın gönderdiği Kurtarıcı mıydı? diye sorabilirdi. Oysa Tanrı bundan emin olmak isteyen samimi her adam için tatmin edici bir ispat hazırlamış bulunuyor. Kurtarıcının özellikleri önceden bildirilmiştir. İsa'nın özelliklerini peygamberliklerle karşılaştırsak, Kurtarıcının o olduğunu anlayabiliriz.

Tanrı gelecekteki olayları önceden haber vererek, Kurtarıcıyı işaret edip, ona ortam hazırladı. Tanrı, peygamberlere ilham vererek, gelecekteki bu olayları Kutsal Kitabı yazdırdı. İstersek, bugün bunları Kutsal Kitab'ın, Eski Antlaşma kısmında, Tevrat ve Zebur bölümlerinde inceleyebiliriz. İsa Mesih'in dünyaya gelişinden yüzlerce yıl önce yazılan ve Kurtarıcıyı belirten peygamberliklerden birkaçını burada vererek onları İsa'nın hayatından örneklerle karşılaştıracacağız.

Göreceksiniz ki İsa'nın hayatı yüzlerce yıl önce yazılan peygamberliklere hayret verici bir şekilde uyuyor.

İsa Mesih, dünyaya gelişiyle Eski Antlaşma'da (Tevrat ve Zebur' da) bulunan peygamberlikleri yerine getirdi. Böylece İsa, Tanrı'nın ta önceden göndermek istediği Kurtarıcıdır deyip, iman edebiliriz.

1) Kurtarıcı bir bakireden doğacaktı.

Peygamberlik:

Eski Antlaşma'dan: Yeşaya kısmı, bölüm 7, ayet 14
(Yazılış tarihi aşağı yukarı M.Ö. 700 yılında.)

«Bundan ötürü Rab'bin kendisi size bir belirte verecek: İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuraçak; adını İmmanuel koyacak.»

Bu peygamberliğin İsa'nın hayatında yerine gelişi:

İncil' den: Luka kısmı, bölüm 1, ayet 30, 31, 34, 35.

«Ama melek ona, “Korkma Meryem” dedi, “Sen Tanrı'nın lütfuna eriştin. Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın ... Meryem meleğe, “Bu nasıl olur? Ben erkeğe varmadım ki” dedi. Melek ona şöyle yanıt verdi: “Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek.»

2) Kurtarıcı Filistin ülkesinin Yahudiye bölgesindeki Beytlehem kasabasında doğacaktı.

Peygamberlik:

Eski Antlaşma'dan: Mika kısmı, bölüm 5, ayet 2
(yazılış tarihi aşağı yukarı M.Ö. 700 yılında)

«Ama sen, ey Beytlehem Efrata, Yahuda boyları arasında önemsiz olduğun halde, İsrail'i benim adıma yönetecek olan senden çıkacak. Onun kökeni öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanır. »

İsa'nın hayatında gerçekleşmesi.

İncil'den: Luka kısmı, bölüm 2, ayet 4- 7.

«Böylece Yusuf da, Davut'un soyundan ve torunlarından olduğu için Celile'nin Nasıra Kenti'nden Yahudiye bölgesine, Davut'un kenti Beytlehem'e gitti. Orada, hamile olan nişanlısı Meryem'le birlikte yazılacaktı. Onlar oradayken, Meryem'in doğurma vakti geldi ve ilk oğlunu doğurdu. Onu kundağa sarıp bir yemliğe yatırdı. Çünkü handa yer yoktu.»

3) Kurtarıcı halka vazetmeden az önce bir peygamber çıkacaktı. Bu peygamber etrafındaki insanlara Kurtarıcı hakkında şahitlik edecekti.

Peygamberlik:

Eski Antlaşma'dan Malaki kısmı, bölüm 3, ayet 1
(yazılış tarihi aşağı yukarı M.Ö. 400)

«İşte habercimi gönderiyorum. Önümde yol hazırlayacak. Aradığınız Rab ansızın tapınağına gelecek; görmeyi özlediğiniz antlaşma habercisi gelecek” diyor her şeye egemen RAB.»

Eski Antlaşma'dan: Yeşaya kısmı, bölüm 40, ayet 3
(yazılışı aşağı yukarı M.Ö. 700.)

«Söyle haykırıyor bir ses: “Çölde RAB'bin yolunu hazırlayın, bozkırda Tanrımız için düz bir yol açın.»

İsa'nın hayatında gerçekleşmesi:

İncil'den: Markos kısmı bölüm 1, ayet 4.

«Böylece Vaftizci Yahya çölde ortaya çıktı. İnsanları, günahlarının bağışlanması için tövbe edip vaftiz olmaya çağırıyordu.»

İncil'den: Luka kısmı, bölüm 3, ayet 15-16.

«Halik umut içinde bekliyordu. Yahya'yla ilgili olarak herkesin aklında, “Acaba Mesih bu mu?” sorusu vardı.

Yahya ise hepsine şöyle yanıt verdi: “Ben sizi suyla vaftiz ediyorum, ama benden daha güçlü Olan geliyor. Ben O’nun çarıklarının bağına çözmeye bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh’la ve ateşle vaftiz edecek.»

İncil’den: Yuhanna kısmı, bölüm 1, ayet 2.9.

«Yahya ertesi gün İsa’nın kendisine doğru geldiğine görünce şöyle dedi: İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!»

Yahya tarafından Kurtarıcı hakkında şahadet edildikten sonra Kurtarıcı Rab İsa Filistin ülkesini dolaşmağa, hastaları iyileştirmeğe, kurtuluş müjdesini herkese anlatmağa başladı. Bunu yapmakla yine yüzlerce yıl önce Eski Antlaşma’dan yazılan Tanrı’nın sözlerini gerçekleştirmekte olduğunu İncil’den alınan şu iki parçadan anlayabiliriz:

İncil’de Matta kısmı, bölüm 4, 13’ten 16’ya kadar olan ayetler: «Nasıra’dan ayrılarak Zevulun ve Naftali yöresinde, Celile Gölü kıyısında bulunan Kefarnahum’a yerleşti. Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: “Zevulun ve Naftali bölgeleri, Şeria ırmağı’nın ötesinde, deniz yolu’nda, ulusların yaşadığı Celile! Karanlıkta yaşayan halk, büyük bir ışık gördü. Ölümün gölgelediği diyarda yaşayanlara ışık doğdu.» Bu söz aynı zamanda Eski Antlaşma’da, Yeşaya kısmı, bölüm 9, ayet 1, 2’de de geçer.

Matta kısmı, bölüm 8, 15’ten 17’ye kadar ayetler: «Eline dokununca kadının ateşi düştü. Kadın kalkıp İsa’ya hizmet etmeye başladı. Akşam olunca birçok cinliyi kendisine getirdiler. İsa onlardaki kötü ruhları tek sözle kovdu, hastaların hepsini iyileştirdi. Bu, Peygamber Yeşaya aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: “Zayıflıklarımızı O kaldırdı, hastalıklarımızı O üstlendi.» (Bu söz Eski Antlaşma’da, Yeşaya kısmı bölüm 53, ayet 4’te geçer.)

Bu derste Kurtarıcı’nın İsa Mesih olduğunu gördük. Onun mucizevi doğumunu ve eşsiz hayatından parçalar okuduk. Gelecek derste Onun hakkında daha fazla okuyacağız.

ONUNCU DERS

EŞSİZ KURTARICI

(Dokuzuncu dersin devamı)

İsa, Tanrı'nın dünyaya gönderdiği kurtarıcıydı. Önceki derste gördüğünüz gibi kurtuluş müjdesini ilân etmek, hastaların üzerine şefkatli ellerini sürmek suretiyle onları hem iyileştiriyor hem de günahlarından pişman olanları affediyordu. Hem aynı zamanda İsa, Eski Antlaşma'da yazılan peygamberliklerden ve Tanrı'nın kendisine doğrudan doğruya söylemesinden, insanların günahları için öleceğini biliyordu. Kendisinin Mesih olduğunu (Mesih, beklenen Kurtarıcının adıdır) öğrencilerine söylediği zaman, sözlerine şu şekilde devam etti: «İnsanoğlu'nun (insanoğlu: İsa'nın kendisi hakkında kullandığı isim olup Eski Antlaşma'da Kurtarıcı'ya verilen adlardan biridir) çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince reddedilmesi , öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerekir.» (İncil'de Luka kısmı, bölüm 9, ayet 22). Eski Antlaşma'da, Kurtarıcı İsa'nın yalnız ölümü ve dirilişiyle ilgili yirmi beş kadar peygamberlik vardır. Bu derste ancak onlardan bir kaçını yazmak mümkündür.

1) Kurtarıcı, 30 parça gümüş için bir elçisi tarafından ihanete uğrayacaktı. İhanetten alınan para da bir çömlekçiye verilecekti. Bu alış veriş Tanrı'nın evi olan mabette yapılacaktı.

Peygamberlik:

Eski Antlaşma'dan: Mezmur kısmı, bölüm 41, ayet 9
(yazılış tarihi aşağı yukarı M.Ö. 1000).

«Ekmeğimi yiyen, güvendiğim yakın dostum bile ihanet etti bana.»

Eski Antlaşma'dan: Zekarya kısmı, bölüm 11, ayet 12, 13
(yazılış tarihi aşağı yukarı M.Ö. 500).

«Onlara, “Uygun görürseniz ücretimi ödeyin, yoksa boş verin” dedim. Onlar da ücret olarak bana otuz gümüş verdiler. RAB bana, “Çömlekçiye at” dedi.

Böylece bana biçtikleri yüksek değerin karşılığı olan otuz gümüşü alıp RAB'bin Tapınağı'ndaki çömlekçiye attım.»

İsa'nın hayatında gerçekleşmesi:

İncil'den: Matta kısmı, bölüm 26, ayet 3,4,14-15.

«Bu sırada başkâhinlerle halkın ileri gelenleri, Kayafa adındaki başkâhinin sarayında toplandılar. İsa'yı hileyle tutuklayıp öldürmek için düzen kurdular ... O sırada Onikiler'den biri - adı Yahuda İskariot olanı - başkâhinlere giderek, "O'nu ele verirsem bana ne verirsiniz?" dedi. Otuz gümüş tartıp ona verdiler. Yahuda o andan itibaren İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.»

İncil'den: Matta kısmı, bölüm 27, 3'den 8'e kadar olan ayetler.

«İsa'ya ihanet eden Yahuda, O'nun mahkûm edildiğini görünce yaptığına pişman oldu. Otuz gümüşü başkâhinlere ve ileri gelenlere geri götürdü. Ben suçsuz birini ele vermekle günah işledim" dedi. Onlar ise, "Bundan bize ne? Onu sen düşün" dediler. Yahuda paraları tapınağın içine fırlatarak oradan ayrıldı, gidip kendini astı. Paraları toplayan başkâhinler, "Kan bedeli olan bu paraları tapınağın hazinesine koymak doğru olmaz" dediler. Kendi aralarında anlaşarak bu parayla yabancılar için mezarlık yapmak üzere Çömlekçi Tarlası'nı satın aldılar. Bunun için bu tarlaya bugüne dek "Kan Tarlası" denilmiştir.»

2) Kurtarıcı, kötü insanlar tarafından haçlandığında onlar için şefaatecekti.

Peygamberlik:

Eski Antlaşma'dan: Yeşaya kısmı, bölüm 53, ayet 12
(yazılış tarihi aşağı yukarı M.Ö. 700)

«Canını feda etti, başkaldıranlarla bir sayıldı. Pek çoklarının günahını o üzerine aldı, başkaldıranlar için de yalvardı.»

İsa'nın hayatında gerçekleşmesi:

İncil'den: Luka kısmı, bölüm 23; ayet 33, 34.

«Kafatası denilen yere vardıklarında İsa'yı, biri sağında öbürü solunda olmak üzere, iki suçluyla birlikte çarmıha gerdiler. İsa, "Baba, onları bağışla" dedi. "Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar."

3) İnsanların günahları Kurtarıcı'nın üstüne yüklenince kutsal Tanrı Kurtarıcı'ya sırt çevirecekti.

Peygamberlik:

Eski Antlaşma'dan: Mezmur kısmı, bölüm 22; ayet 1-3
(yazılış tarihi aşağı yukarı M.Ö. 1000).

«Tanrım, Tanrım beni neden terk ettin?... Ey Tanrım, gündüz sesleniyorum, yanıt vermiyorsun ... Oysa sen kutsalsın, İsrail'in övgüleri üzerine taht kuran sensin.»

İsa'nın hayatında gerçekleşmesi:

İncil'den: Matta kısmı, bölüm 27, ayet 46.

«Saat üçe doğru İsa yüksek sesle, "Eli, Eli, lema şevaktani?" yani, "Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?" diye bağırdı.»

4) Kurtarıcı çarmıha gerilecekti. O'nu idam edenler, elbiseleri üzerine kur'a atacaklardı.

Peygamberlik:

Eski Antlaşma'dan. Mezmur kısmı, bölüm 22, ayet 16-18
(yazılış tarihi aşağı yukarı M.Ö. 1000)

«...Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar. Bütün kemiklerimi sayar oldum, gözlerini dikmiş, bana bakıyorlar, giysilerimi aralarında paylaşıyor, elbisem için kura çekiyorlar.» (Not: M.Ö. 1000 yılında çarmıha germe daha henüz icat edilmemişti. Buna rağmen Eski Antlaşma'daki Mezmurun 22. bölümü, çarmıha gerilişini hem el ve ayaklarının delinmesine varıncaya kadar vücudunda olacak izleri ayrıntılı bir şekilde anlatıyor. Ancak Tanrı bunu önceden söylemiş olabilir.)

İsa'nın hayatında gerçekleşmesi:

İncil'den: Yuhanna kısmı, bölüm 19, ayet 23,24.

«Askerler İsa'yı çarınha geldikten sonra giysilerini alıp her birine birer pay düşecek biçimde dört parçaya böldüler. Mintanını da aldılar. Mintan boydan boya tek parça dikişsiz bir dokumaydı. Birbirlerine, "Bunu yırtmayalım" dediler, "Kime düşecek diye kura çekelim."»

5) Kurtarıcıya öd sunulacak, ona sirke içirilecekti.

Peygamberlik:

Eski Antlaşma'dan: Mezmur kısmı, bölüm 69, ayet 21.

«Yiyeceğime zehir kattılar, sirke içirdiler susadığımda.»

İsa'nın hayatında gerçekleşmesi:

İncil'den: Matta kısmı bölüm 27, ayet 34.

«İçmesi için İsa'ya ödle karışık şarap verdiler. İsa bunu tadınca içmek istemedi.»

İncil'den: Yuhanna kısmı, bölüm 19, ayet 28-30,

«Daha sonra İsa, her şeyin artık tamamlandığını bilerek Kutsal Yazı yerine gelsin diye, "Susadım!" dedi. Orada ekşi şarap dolu bir kap vardı. Şaraba batırılmış bir sünger mercanköşk dalına takarak O'nun ağızına uzattılar. İsa şarabı tadıca, "Tamamlandı!" dedi ve başını eğerek ruhunu teslim etti.»

İsa'nın cesedi adet üzere suçlularınkiyle birlikte genel bir mezarlığa konulmayıp, zengin bir adam tarafından hususi bir kabre gömülmesi diğer bir peygamberliğin yerine gelişini gösteriyor. (Eski Antlaşma'da Yeşaya kısmı, bölüm 53, ayet 9). Gerçekleşmesi ise, İncil'de Matta kısmı, bölüm 27:57'den 60'a kadar olan ayetlerde bulunuyor.

İnsanların düşüncesiyle bu büyük ve acınacak bir yenilme idi. Zira Kurtarıcı ölmüştür. Ona bağladıkları bütün ümitler boş göründü.

Fakat kapıldıkları bu ümitsizlik bilgisizlikten ileri gelmekteydi. Tanrı'nın Yeşaya peygambere vahiy ettiği peygamberliği düşünseydiler o zaman olup bitenleri anlayacaklardı. Bu peygamberlik özetle şunları söylemektedir: «Bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi. Rab hepimizin cezasını ona yukledi... Ne var ki, Rab onun ezilmesini uygun gördü... Canını suç sunusu olarak sunarsa soyundan gelenleri görecek ve günleri uzayacak Rab'bin istemi onun aracılığıyla gerçekleşecek.» (Yeşaya kısmı, bölüm 53, ayet 5,6,10), Bu peygamberlikten üç önemli gerçeği öğrenebiliriz:

1. İsa bizim günahlarımızın cezasını taşıdı.
2. İsa'nın ölümü bir yenilgi değildi ancak Tanrı'nın kurtuluş planının gerçekleşmesiydi.
3. İsa öldükten az sonra dirilecekti. (Ömrünün günlerini uzatacak denir.)

Bu üç hakikatin gerçekleştiğini İncil'de okumaktayız. İsa dirildikten sonra öğrencileriyle yemek yerken şu şekilde konuştu ve dedi ki: «Daha sizlerle birlikteyken, "Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerekir" demiştim ... Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yeruşalim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adıyla duyurulacak.» (İncil' den: Luka kısmı, bölüm 24, ayet 44, 46,47.)

Sayın okuyucu İsa Mesih hakkında bu gerçekleri öğrendikten sonra Tanrı'nın önünde sorumlusunuz, İsa'nın yerinize acı çekip öldüğünü, sizin günahlarınızın gerektirdiği cezayı yüklendiğini öğrendiniz. Size, günahların bağışlanması için İsa'nın isminde tövbe ilan edildi. Olduğunuz yerde günahlarınızdan tövbe etmelisiniz ve İsa'nın isminde onların bağışlanmasını Tanrı'dan yalvarmalısınız.

ON BİRİNCİ DERS

GÜNAH

Günah bizim baş düşmanımızdır. Ahirette Tanrı tarafından kabul edilmemize sebep olacaktır. O halde hayatta herşeyden önce, aramız gereken tek şey günahlardan kurtulmadır. Öyle ki ebediyen mahvol-mayalım. Zira ölüm her an bizi yakalayabilir. Günahlarımız affolun-mamışsa emin olmalıyız ki Tanrı bizi asla kabul etmeyecektir. Öbür taraftan Kutsal Kitap açıkça belirtiyor ki, günahların affı Kurtarıcı İsa Mesih vasıtasıyla mümkündür.

GÜNAH NEDİR?

Tanrı'nın kutsallığı ile bağdaşmayan her türlü hareket düşünce, arzu ve isteklere günah denir. Bunlara hayatımız da yer verdiğimiz anda günah işlemiş oluruz. O halde tamamen pak ve yüce olan Tanrı'ya layık olmayan herşey günahdır. Tanrı en yücedir. Bütün ulu kanunların kaynağı odur. Sadece kötü veya iyi hareketlere göre değil, ancak Tanrı'nın yüceliğine göre kendimizi imtihan etmeliyiz. Tanrı'nın kutsallığını Kutsal Kitap'ta görebiliyoruz. Kutsal sözlerine aykırı yaşadığımız anda günah işlemiş oluruz.

Zina, pislik, şehvet, düşmanlık, uyuşmazlık, kıskançlık, gazap, çekişme, ayrılık, açgözlülük, sarhoşluk, kabalık gibi günahlar çeşidi çok olan günahlardan birkaçıdır.

GÜNAH KONUSUNDA HERKESİN DURUMU NEDİR?

Tanrı'nın Kutsal Kitab'ında şöyle yazılıdır: «Hepsi saptı, tümü yararsız oldu. İyilik eden yok, tek kişi bile!» (Romalılar 3:12).

Kitabın başka bir yeride, «Çünkü herkes günah işledi» diyor (Romalılar 3:23). Tanrı'nın hakkımız da verdiği bu hükme göre, hepimiz günah işledik. Bütün Adem zürriyeti aynı itaatsizliğe düştü. Tanrı'nın kutsallığına uygun yaşayan hiçbir adam oğlu çıkmamıştır. Fakat Kutsal Kitap, Tanrı'nın Oğlu (ruhâni manada oğlu) İsa Mesih'in Adem oğullarının akıbeti olan günaha düşmediğini beyan eder. O dünyada iken günaha galip gelerek Tanrı'nın kutsallığını yaşadığı hayatla gösterdi. Kutsal Kitap Onun hakkında, «O günah işlemedi, ağzından hileli söz çıkmadı» diyor (1. Petrus 2:22) Kurtarıcı İsa'dan başka herkes günaha düştü. Bu yüzden günahlıyı kurtarabilen tek Kurtarıcı Odur.

GÜNAHIN CEZASI NEDİR?

Kutsal Kitap «Çünkü günahın ücreti ölüm» der (Romalılar 6:23). Adem günah işlediği anda manevi bakımdan öldü ve Tanrı'dan ayrı kaldı. Aynı zamanda fiziki bakımdan da ölüme uğradı. Hemen ölmemesine rağmen, sonunda ölmeye mahkum oldu. Aynı şeyler bizim için de oldu. Zira bizler de günahlarımızdan ötürü layık olduğumuz ücreti alacağız. Alacağımız ücret de ölümdür. Bu demektir ki, günahlarımız yüzünden Tanrı huzurundan kovulup, ateş gölünde ıstırap çekeceğiz. Bu sonsuz ıstıraptan kurtulmanın yolunu bulmalıyız. Tanrı ise merhametinden dolayı bu yolu sağlamıştır.

GÜNAHTAN NASIL TEMİZLENEBİLİRİZ?

Günahlarımızdan, ancak Tanrı'nın bütün peygamberleri aracılığı ile şahadet ettiği İsa Mesih günahlarımızın cezasını haç üzerinde kendisine edilen türlü eziyetlerle çekmiştir. Şu sözleri okuyalım:

1. Hepimiz günahkârız. «Çünkü yeryüzünde hep iyilik yapan, hiç günah işlemeyen doğru insan yoktur.» (Vaiz 7:20)

2. Tanrı kutsaldır ve günaha gözünü yummaz: «Kötüye bakamayacak kadar saftır gözlerin. Haksızlığı hoş göremezsin.» (Habakkuk 1:13)
3. Şayet günahlarımız affedilmezse Tanrı'dan ebediyen uzaklaştırılacağız: «Sizi hiç tanımadım, uzak durun benden, ey kötülük yapanlar! » (Matta 7:23)
4. İsa Mesih günahlarımızı affetmek için öldü. Evet O sırf günahkârlar uğruna öldü.
5. Tanrı, İsa'yı, Kurtarıcımız olarak kabul ettiğimiz takdirde bizi affedeceğini söyler. «Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun.» (Yuhanna 3:16)

Tanrı tarafından kabul edilmenin bir TEK YOL'u vardır. O da Kurtarıcı İsa'ya iman etmektir. Günahınız için de kendisini kurban eden İsa'nın sizi affetmesini rica edin. Ve sizi kabul edecektir. Çünkü buna söz vermiştir.

DERS ON İKİ

İBADET VE İYİ İŞLER

İBADET

İnsanca bilinmiş en etkili kuvvetlerden biri ibadettir.

İbadetle, fiziksel bakımdan imkânsız görünen milletlerarası sınırları geçebiliriz. Fakat, ibadet konusuna girişmeden önce bazı şartları yerine getirmeliyiz.

1. İbadet uygun bir kişiye sunulmalıdır.

Putlar yapılan ibadeti duyamazlar. Tahta ilahlar ibadetten anlamazlar. Yapılan ibadeti duyan ve cevaplandıran tek kişi hakiki ve yaşayan Tanrı'dır. Kurtarıcı'yı insanlar uğruna ölmeğe gönderen Tanrı, ibadet etmemiz gereken Tanrı'dır.

2. İbadet içten olmalı.

Tanrı'ya sizi zengin etmesi için ibadet etmemelisiniz. Bu O'nun arzusu olmayabilir. Tanrı'nın duyacağı bazı dua ve ibadetler şunlardır:

- a. «Tanrım! günahkâra karşı merhametli ol!»
- b. «Tanrım! Hayatım için senin istediklerini anlamama yardım et!»
- c. «Tanrım! Temiz bir hayat yaşamama yardım et ki, böylece diğerlerine tanık olabileyim.»

Tanrı daha birçok ibadeti duyar ve cevaplandırır. O, meselelerimizi O'na getirmemizi ister. Tanrı hayatımızın her ayrıntıda bize önder olmak ister.

3. İbadet Tanrı'nın arzusuna uygun olmalı.

«Tanrı'nın önünde güvenimiz şu ki, O'nun isteğine uygun ne dilersek bizi işitir.» (1. Yuhanna 5:14). Tanrı, Kurtarıcı İsa'ya iman edenlerin ibadetini duyar ve cevaplandırır. O ibadetimize hemen karşılık vermeyebilir. Dualarımızı isteklerimize göre cevaplandırmayabilir. Fakat O, bizim için en iyi şeyin ne olduğunu bilir ve dualarımıza o şekilde karşılık verir.

4. İbadet Kurtarıcı İsa adına olmalı.

Kurtarıcı İsa Tanrı ile insan arasındaki tek aracıdır. Kurtarıcı «Size doğrusunu söyleyeyim, benim adımla Baba'dan ne dilerseniz, size verecektir.» demiştir (Yuhanna 16:23). İbadetinize karşılık verilmesini istiyor musunuz? Şartları HATIRLAYINIZ. Doğru kişiye dua etmelisiniz. Samimi olmalısınız. O'nun isteğine uygun dua etmelisiniz. Kurtarıcı adına dua etmelisiniz.

İYİ İŞLER

İyi işler herkesin hayatında çok önemli bir rol oynar. Aşağı yukarı, yaşamış olan herkes birtakım iyi işlerde bulunmuştur. Bazısı hasta insanlara yardım etmiştir. Bazısı fakir kimselere hediyeler vermiştir. Bazısı düşmanlarına iyi davranmıştır. Bütün bu şeyler, iyi işlerdir. Bununla birlikte bu iyi işlerden ne biri ne de tümü sizi Tanrı'ya makbul kılabilir. Kutsal Kitap, insanların Tanrı katında makbul kılınmalarından bahsederken şunları der: «İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir» (Efesliler 2:8,9). Çünkü bu iyi işleri, onlarla Tanrı'dan bir şey kazanacağım düşüncesiyle yapıyorsak, iyi işlerimizi bencil bir niyetle bozmuş oluyoruz.

Gece gündüz iyi işlerde bulunduğunuz halde, gene de ebediyen cehennemde gidersiniz. İbadet ve iyi işler, Tanrı tarafından kabul edilmeniz için gideceğiniz yol değildir. Tanrı tarafından kabul edilmenizin tek yolu kurtarıcıya iman etmektir.

Kurtarıcı'ya inandınız mı, iyi işlerde de bulunmanız mühimdir. Kurtarıcı İsa'yı hayatınızın yöneticisi olarak kabul ettiğiniz zaman, O'nu memnun kılmak için O'na hayatınızı vakfetmelisiniz.

Tanrı büyüklükten ve kibirden hoşlanmaz, O, bugün, almak isteyen herkese bedava bir hediye sunmaktadır. Bu hediye ne dua ile, ne de çalışmakla elde edilebilir. Tek yol Kurtarıcı'yı kabul etmektir. Ancak böyle affa kavuşabilirsiniz. «İman yoluyla, lütufla kurtuldunuz. Bu sizin başarınız değil, Tanrı'nın armağanıdır. Kimsenin övünmemesi için iyi işlerin ödülü değildir.» (Efesliler 2:8,9)

ON ÜÇÜNCÜ DERS

GELECEKTEKİ OLAYLAR

Aşağı yukarı herkes, gelecekte ne gibi olayların olacağını bilmek, öğrenmek ister. Birçok kimseler gelecekteki olacaklarını fala baktırmakla öğrenmeye çalışırlar. Fakat Tanrı fala baktırmayı bize kesinlikle yasakladı çünkü fala inanan kişiler kendilerini şeytan'ın korkunç etkisine açık bırakırlar. Geleceği her türlü ayrıntısıyla ancak Tanrı bilir. Tanrı, bilmemiz gereken gelecek olayları bizlere açıklamıştır.

KURTARICININ GELİŞİ

Tanrı'nın bizlere söylediği şeylerden biri de, gelecekte yer alacak olan, Kurtarıcı İsa'nın Kendi halkına dönüş olayıdır. O'na iman edenlerin hepsi, O'nun huzurunda sonsuzlara kadar mutlu olacaklardır. O'na iman etmeyenler ise, O'nun huzurundan uzaklaştırılacaklardır. Biz Kurtarıcı İsa'nın ne vakit geri geleceğini bilmiyoruz. Şayet, bugün gelse hazır mısınız? Fakat O tekrar dönünce O'na sığınmak için çok geç kalınmış olur. O daha dönmeden önce O'na iman etmelisiniz. Neden ŞİMDİ iman etmiyorsunuz?

YÜCE BEYAZ TAHT

Gelecekte yer alacak olaylardan biri de Yüce Beyaz Taht'ın yargılamasıdır. İsa'yı kurtarıcı olarak tanımayanların hepsi, Yüce Beyaz Taht'ın önünde görünecekler; Kurtarıcı'yı ihmal veya reddettiklerinden dolayı yargılanacaklar. Yüce Beyaz Taht'ın önünde bulunan herkes cehenneme gönderilecektir. Siz de orada olacak mısınız? İsa'ya iman edip O'nu Kurtarıcı olarak tanımazsanız; EVET!

CEHENNEM

Cehennem korkunç bir yerdir. Kutsal Kitab'a göre cehenneme gidecek olan insanlar acı, ıstırap ve susuzluğa katlanacaklardır. Cehennem bir ateş ve karanlıklar yeridir. Cehenneme gideceklerin hiçbiri oradan kaçamayacak ve sonsuzluğa kadar orada kalacaklardır. «Ey lanetliler, çekilin önümden! İblis'le melekleri için hazırlanmış sönmez ateşe gidin!» (Matta 25:41), «Çektikleri işkencenin dumanı sonsuzlara dek tütecek... gece gündüz rahat yüzü görmeyecekler» (Vahiy 14:11).

«Ama korkak, imansız, iğrenç, adam öldüren, fuhuş yapan, büyücü, putperest ve bütün yalancılara gelince, onların yeri, kükürtle yanan ateş gölüdür. İkinci ölüm budur» (Vahiy 21:8).

Cehenneme gitmekten nasıl sakınabilirsiniz? Siz öldükten sonra artık, Kurtarıcı İsa'yı kabul etmek için fırsat kalmadı. Yüce Beyaz Taht'ın huzurunda bulunduğunuz zaman çok geç olacaktır. En uygun zaman bugündür! Hemen şimdi Kurtarıcı İsa'ya iman edin. Böylece Cehennemdeki korkunç yargılanmadan kurtulmuş olursunuz. «Uygun zaman işte şimdidir, kurtuluş günü işte şimdidir» (2. Korintliler 6:2). İsa'yı kabul etme zamanıdır .

CENNET

İsa'yı Kurtarıcıları olarak kabul edenler ise, bütün sonsuzluk boyunca cennette yaşayacaklardır. Cennet rahatlık, selamet, sevinç ve mutluluk yeridir. Cennette Tanrı ile yoldaşlığımızdan sonsuz zevk duyacağız. Cennet insani arzuların giderildiği fiziki bir yer değildir. Orası temizliğin, kusursuzluğun ve kutsallığın hüküm sürdüğü yerdir.

Şimdi seçmelisiniz. Sececeğinize şimdi karar vermelisiniz. Cennet veya cehennemden birini tercih etmelisiniz.

Ne zaman öleceğinizi bilir misiniz? Bir dakika sonra ölseniz, nereye giderdiniz; Cennete mi cehenneme mi? Herşey, Tanrı'dan günahlarını affetmesini isteyip istemeyeceğinize bağlıdır.

Cehenneme gitmeyin! Cennete gideceğinize emin ol. Kurtarıcı İsa'ya hayatınızı vakfedin.

ON DÖRDÜNCÜ DERS

TEK YOL

Tanrı'nın tek olduğundan ne kadar eminsek, cennete giden yolun da tek olduğundan o derece eminiz. O halde önümüze serilen soru şudur: Bu yol hangisi olmalıdır?

Dua ve namaz yolu mu? Hayır, değildir.

Sadaka ve hayır işleri mi? Hayır, o da yeterli değildir.

Her zaman doğru olanı yapmak mıdır? Hayır, en iyi çabalarımız da bizi cennete götüremez.

Öyle ise cennete giden yol hangisidir?

Şüphesiz ki duayı, iyi amelleri ve doğru olanı yapmayı red etmiyoruz. Ama bakın İncil'de Kurtarıcı İsa Mesih ne diyor: «Yol, gerçek ve yaşam Ben'im . Benim aracılığım olmadan Baba'ya (Tanrı'ya) kimse gelemmez» (Yuhanna 14:6). Şu halde tek yol İsa Mesih mi oluyor? Evet, gerçekten Tanrı'nın verdiği söze göre, cennete giden tek yol O'dur. İsa'dan başka hiçbir insan yahut peygamber, cennete giden yolun biz-zat kendisi olduğunu bildirmemiştir. Fakat dirilen İsa Mesih bunu bildirmiştir. Yalnız Kurtarıcı İsa, cennete giden tek yolu işaret etmiştir. Yol O'dur. Kurtarıcı İsa'nın ardından gitmezsek, cennet'e giremeyiz.

O halde şimdi en önemli kararlar karşı karşıyayız. Ya ebedi hayata, yani cennet'e giden yolu, yahut da sonsuz helâka yani cehennem'e götüren yolu seçebiliriz.

Tanrı, bizi ebedi hayata götüren yolu seçmemizi ister. Faka bu yolu seçmemiz için bizi asla zorlamaz. Onu hür irademizle seçmeliyiz. Öbür taraftan şeytan, cehennem yolunu seçmemizi ister. Kendisiyle birlikte cehennem azabını çekmemizi ister. Karar vermekte tamamen serbestiz.

Ebediyeti geçireceğimiz yeri biz seçmeliyiz. Kararı bugün vermeliyiz. Zira yarın için kimse teminat veremez. Ölüm bizi her an yakalayabilir. Şayet günahlarından tövbe edip İsa'ya iman etmişseniz, cennet yolundasınız. Fakat eğer bu hususta kesin bir karara varamıyorsanız bilin ki daha helâk yolunda durmaktasınız. İncil'in bir yerinde Tanrı şöyle der: «Uygun zamanda seni duydum, Kurtuluş günü sana yardım ettim. Uygun zaman işte şimdidir, kurtuluş günü işte şimdidir» (2. Korintliler 6:2)

Kurtarıcı İsa Mesih, sizin günahlarınız için öldü. Çekeceğiniz cehennem azabınızı O kendi üzerine aldı. Tanrı'nın adaletini ölümü ile yerine getirdi. Kutsal Kitap O'nun hakkında şöyle der: «Hepimiz koyun gibi yoldan şapmıştık; her birimiz kendi yoluna döndü. Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi» (Yeşaya 53:6).

Günahsız olduğu halde sırf sizin için ölen İsa'yı yürekten kabul etmelisiniz. Tanrı'nın huzurunda: «Tanrım! Ben bir günahkârım, cehennem'e gitmeyi tamamen hak ettim. İsa'nın günahlarımdan dolayı öldüğüne ve beni günah köleliğinden özgür etmek için dirildiğine inanıyorum. Şu andan itibaren onu kurtarıcım olarak kabul edip artık onun için yaşayacağım» içtenlikle dersiniz, kurtulursunuz. Kalbinize sonsuz esenlik, sevinç, ve selâmet gelecektir. Tanrı'nın kutsal Ruh'unu alacaksınız.

TEK TANRI TEK YOL! Evet, bu yol sizi Tanrı'ya ulaştıran tek, gerçek ve hakiki yoldur. Diğer bütün yollar sahte ve aldatıcıdır. Zira Kutsal Kitap, sadece bu yolu beyan etmiştir.

Kurtarıcı İsa: «Bana geleni asla kovmam» dedi.(Yuhanna 6:37)

Ebedî hayata kavuştuğunuza dair güvenciniz yetersiz ise, yahut açıklanmasını istediğiniz bazı konu ve sorularınız varsa onları lütfen aşğıdaki adrese yazınız. Size cevap vermeğe çalışacağız.

Başka bir kurs almak ister misiniz?

Diğer kurslar hakkında lütfen bilgi isteyiniz.

**Info/Contact
Postbus 54234
3008 JE Rotterdam - NL**

KUTSAL KİTAP YAZIŞMA KURSLARI
© Her hakkı saklıdır

Info/Contact
Postbus 54234
3008 JE Rotterdam - NL
www.info-contact.nl